

הלכות הדרף היומי

מסכת נדרים

תוכן

- א. הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק.....1
- ב. ממעשה קדרה אין אסור אלא ממעשה רתחתה אמר קונם היורד לקדרה שאיני טועם אסור בכל המתבשלין בקדרה.....1
- ג. בנדרים הלך אחר לשון בני אדם.....2

דף מט.

א. הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק

כבר התבאר שכל הנדרים¹ הולכין אחר הלשון. אם הוא לשון תורה, כפי מה שיצא ממשמעותו. וכמו שהתבאר לעיל דף מה: ואם לשון בני אדם, כפי מה שידברו אנשי המקום ההוא בזמן ההוא. ואחר כוונת הנודרים.

אחר לשון בני אדם כיצד, הנשבע² או נודר מן המבושל אם דרך אותו המקום באותו הלשון ובאותו זמן שקוראין מבושל אפילו לצלי ולשלוק כלומר דבר שמבושל חלקית³ הרי זה אסור בכל, אבל דבר שמבושל יותר מדאי בכלל מבושל הוא בכל מקום. ואם אין דרכם לקרות מבושל אלא לבשר שנתבשל במים ובתבלין הרי זה מותר בצלי ובשלוק, וכן המעושן והמטונג והמבושל בחמי טבריה וכיוצא בהם הולכין בו אחר לשון בני העיר.

ב. ממעשה קדרה אין אסור אלא ממעשה רתחתה אמר קונם היורד לקדרה שאיני טועם אסור בכל המתבשלין בקדרה

¹ לשון הלבוש יו"ד רמז א

² שו"ע ונו"כ יו"ד ר"ז א

³ ש"ך שם א

הלכות הדף היומי

מסכת נדרים

הנודר ממעשה⁴ קדרה אינו אסור אלא בדבר שנגמר ונרתח בקדרה, כגון ריפות כלומר דגנים שבורים או טחונים גם,⁵ ולביבות כלומר בצק רק שחולטין ברותחין ואחר כך בשמן⁶, וכיוצא בהן,

ואם אמר קונם היורד לתוך קדירה עלי, אסור בכל המתבשלין בקדרה אפילו אינו נגמר בתוכה אלא באילפס כלומר מחבת או בכלי אחר.

נדר מהיורד לתוך קדרה, אסור ביורד לתוך האילפס, שכבר ירד לתוך הקדירה קודם שירד לתוך האילפס, שכן הדרך שמבשלין אותו קצת תחלה ואחר כך מטננין אותו באילפס.

נדר מהיורד לתוך האילפס מותר ביורד לתוך הקדירה, שאין כל מה שיורד לתוך הקדרה יורד לתוך האילפס, ויש אומרים שמותר במה שיורד לתוך הקדירה אפילו הוא דבר שנותנים אותו אחר כך לתוך האילפס, שכיון שאמר היורד לתוך האילפס משמע דבר שתחלתה ירידתו לאילפס. נדר מהנגמר בקדירה, מותר בנגמר באילפס. מהנגמר באילפס, מותר בנגמר בקדרה. מהיורד לתוך התנור, אינו אסור אלא בפת. ואם אמר כל מעשה התנור עלי, אסור בכל הנעשה בתנור.

ג. בנדרים הלך אחר לשון בני אדם

כבר התבאר לעיל דף ל: שבנדרים⁷ הלך אחר לשון בני אדם לפי אותו הלשון ואותו המקום ואותו הזמן, אף על פי שלפי לשון התורה אינו כן וזהו כשלושונם ידוע⁸, ואם אין לשון בני אדם ידוע מייתנין ראייה מקרא⁹, וכן אם אין לשון בני אדם כגון שנדר בלשון הקדש ובאותו מקום אין מדברים בלה"ק. הלך אחר לשון תורה.

⁴ שו"ע ונו"כ שם ב

⁵ ט"ז שם ב

⁶ באר הגולה ד

⁷ שו"ע ונו"כ שם א

⁸ והסברא כן הוא דהא בנדרים בעינן פיו ולבו שוין וכיון שזה הנודר לפי הלשון הנהוג שם שבאמרו כך וכך הכוונה על זה ועל זה וא"כ היה בלבו כך ואיך נאמר דאינו כן ולכן בין לקולא בין לחומרא הולכין אחר הלשון ומובן הדבר דזהו רק בדברים שכולם מורגלים לדבר בהם כמו ענייני אכילה ושתייה ומלבושים ובניינים וכיוצא בהם שהדבר מפורסם בין ההמון שמי שאומר כך כוונתו כן הוא. אבל בדברים שאינם מורגלים א"א כמעט לעמוד על לשון בני אדם בבירור והולכין אחר לשון תורה וכן במקום שמדברים בלשון לע"ז והוא נדר בלה"ק הולכין אחר לשון התורה. ערוך השולחן יורה שם סעיף א

⁹ ערוך להם להריק"ש שם ש"ך שם א

הלכות הדרף היומי

מסכת גדרים

ה

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>